

ת"פ 2540/07/16 - מדינת ישראל נגד ישראל פינגל

בית משפט השלום באילת
ת"פ 2540-07-16 מדינת ישראל נ' פינגל
בפני כב' השופט גל שלמה טייב
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: ישראל פינגל

19 יולי 2017

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דרור אקלר

הנאשם וב"כ - עו"ד גד קינן - ס"צ

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה סתם (שני אירועים) לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**) ואיומים (שני אירועים) לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם והגברת ש נ (להלן - **ש**) ניהלו קשר רומנטי במשך כשנה ובמועד האירוע היו בהליכי פרידה. ביום 28.06.16 סמוך לשעה 16:00, התקשר הנאשם אל ש וצעק עליה על כך שלא ענתה לשיחותיו הקודמות. במהלך שיחת הטלפון איים הנאשם על ש בפגיעה שלא כדין באומרו, בין היתר את הדברים הבאים: "**מה את לא מבינה מה... לא אכפת לי כוס רבאק לא אכפת לי... סתמי את הפה שלך יא בת זונה... אני בא אליך עכשיו תצאי מהחנות... תגידי לשיר הבת זונה הזאת אם אני אבוא אני אזיין אותה בתחת אני אזיין אותה... תסתמי את הפה יא בת שרמוטה... את תראי אותי מה קרה צאי עכשיו מהחנות אני אומר לך לא אכפת לי צאי עכשיו מהחנות... לכולם אתן מכות יא בת זונה את שומעת... אני אזיין את כולם שמעת יא בת זונה את שומעת תעני כבר תעני... כוס אמא שלך**".

בהמשך לאמור לעיל הגיע הנאשם אל מקום עבודתה של ש כדי לקחתה. הנאשם התקשר אל ש ואיים עליה בפגיעה שלא כדין באומרו: "**איפה את ש איפה את... צאי בחוץ יא בת שרמוטה... צאי בחוץ אני אזיין אותך פה ליד כולם אני יזיין אותך אני יראה לך מה זה... אני אזיין אותך מולך כולם פה אני אזיין...**"

עמוד 1

סתמי את הפה... אל תדאגי אמא שלך אל תדאגי צאי מהחדר... סתמי את הפה אני הכלל לא רוצה לשמוע אותך" (השגיאות בנוסח כתב האישום - הערה שלי ג.ש.ט).

משנכנסה ש אל רכבו של הנאשם ובמהלך נסיעתם לרחוב עין נטפים, תקף אותה הנאשם בכך שתפס אותה בפניה ודחף את ראשה. בהמשך, סמוך לשעה 20:00, עת הגיעה ש אל דירת הנאשם לאסוף את חפציה וכלבה, תקף אותה הנאשם בכך שדחף אותה וגרם לנפילתה תוך שהוא אומר לה "יש לך מזל שאת לא גבר אם היית גבר הייתי שובר אותך".

3. במסגרת ההסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן שנתבקש, לבקשת ההגנה, לבחון את שאלת הרשעתו בדיון בעוד שהמאשימה עותרת לעונש מאסר בפועל.

תסקירי שירות מבחן

4. שירות המבחן הגיש 3 תסקירים בעניינו של הנאשם. בתסקיר האב תיאר שירות המבחן בהרחבה את נסיבות חייו של הנאשם מהם עולה כי הינו שישי בין אחד עשרה אחים במשפחה המנהלת אורח חיים דתי. הנאשם התחנך במסגרות דתיות, סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. הנאשם גויס לצה"ל אך השתחרר בשל קשיי הסתגלות והתאמה. בגין היעדרותו מהצבא אף ריצה עונשי מאסר במסגרת הצבא. עם שחרורו מהצבא הנאשם עבר להתגורר באילת ועבד בעבודות מזדמנות.

באשר למערכת היחסים עם המתלוננת, תיאר הנאשם קשר רומנטי ביניהם ועל אף רצונו לסיים את הקשר, המתלוננת ביקשה לנסות ולשקם את מערכת היחסים ביניהם. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו וטען כי העבירה בוצעה כשהוא תחת השפעת אלכוהול. עוד הוסיף כי סובל מהתפרצויות זעם בלתי נשלטות. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ומבין כי פגע במתלוננת.

הנאשם התוודה בפני שירות המבחן כי מאז גיל 15 נחשף לשימוש בסמים, אך כיום אינו משתמש בסמים ואף בדיקות השתן נמצאו נקיות.

5. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם בעל תפיסה עצמית חיובית, המפרנס עצמו מגיל צעיר, אך לצד זאת כבעל סף גירוי נמוך ונטייה לאימפולסיביות, כשהוא מחזיק בעמדות נוקשות ביחס למערכות יחסים. בשים לב לכך שהנאשם גילה מודעות ולו ראשונית ביחס לבעיותיו ולקייחת האחריות מצידו, המליץ שירות המבחן על המשך שילובו בהליך טיפולי וזאת לאחר שהשתלב באופן חיובי בקבוצה טיפולית במסגרת הליכי המעצר.

לצד זאת שירות המבחן על אף שלא מצא כי הרשעה תפגע בתחומי העסקתו של הנאשם, סבר כי בשל גילו הצעיר יש מקום להימנע מהרשעתו של הנאשם בדיון, והמליץ על העמדתו בצו מבחן למשך שנה

וזאת לצד עונש של של"צ.

6. על אף המלצות התסקיר, נדחה הדיון לקבלת תסקיר משלים על מנת לבחון את השתלבותו בפועל של הנאשם בקבוצה טיפולית ובעקבות כך הוגשו שני תסקירים נוספים. בתסקיר המשלים שירות המבחן חזר על המלצותיו תוך שהוא מציין כי טרם השתלב הנאשם בקבוצה הטיפולית אולם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ואף הביע רגשות אמפטיה וחמלה כלפי בת זוגו לשעבר.

7. בתסקירו האחרון חזר בו שירות המבחן מההמלצה וזאת בשים לב לכך כי הנאשם על אף שהשתלב בקבוצה הטיפולית הגיע רק לחלק יחסי מהמפגשים. במהלך אותם מפגשים אליהם הגיע, נראה כי הנאשם משתתף באופן פעיל ואף הצהיר הצהרות על רצונו בשינוי, אולם אלו נמצאו בפער למול פעולותיו בפועל. שירות המבחן הצביע על כך כי הנאשם בפועל לא הצליח לגייס כוחותיו ולהשתלב באופן מלא בקבוצה הטיפולית ועל כן התרשם כי אינו מחויב לטיפול. הנאשם אף הצהיר בפני שירות המבחן כי בכוונתו לנסוע לחו"ל ולכן אינו יכול להתחייב לטיפול לאורך זמן.

בשים לב לאמור, שירות המבחן חזר בו כאמור מהמלצות להימנע מהרשעה ואף מהטלת צו המבחן, אולם לצד זאת המליץ על ענישה הכוללת מאסר מותנה וזאת לצד צו של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

8. בפתח טיעוניו עמדה ב"כ המאשימה על נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם ועל כך כי מדובר בעבירות איומים, שלטענתה הינם ברף גבוה כשלצד זאת תקף הנאשם את המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות.

לדברי ב"כ המאשימה הנאשם פגע בערכים המוגנים בדמות שלוות נפשה של המתלוננת, חופש הפעולה והבחירה שלה, שלמות גופה ובטחונה האישי, כשמידת הפגיעה משמעותית, בשים לב לרף הגבוה של האיומים שאף מומשו כשהנאשם תוקף את המתלוננת.

9. לדברי ב"כ המאשימה מתחם הענישה בעבירת איומים נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ובעבירה של תקיפה סתם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל, תוך שהיא תומכת טיעוניה בפסיקה.

ב"כ המאשימה ביקשה להביא בחשבון את השיקולים לחומרה בדבר נסיבות ביצוע העבירה, כיעור המעשים והתקיפה שיש בהם אלמנט של השפלה ובריונות, כשהנאשם נוהג במתלוננת עימה הוא מצוי בקשר רומנטי, אותה עת, כאילו היא רכוש. על אף השיקולים לקולא אותם מנתה בדמות העדר עבר רלוונטי, גילו העציר, הודאתו ולקיחת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי יקר וההליך הטיפולי אותו עובר בשירות המבחן, מאז שחרורו

ממעצר, עת שולב בקבוצה טיפולית, ולמרות תסקיר שירות המבחן שהמליץ להימנע מהרשעתו של הנאשם בדין עתרה המאשימה לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית וצו מבחן.

10. לאחר טיעוני המאשימה ולמקרא התסקיר, נתבקש כאמור תסקיר משלים, שרק בעקבותיו טען ב"כ הנאשם לעונש, כשהמאשימה עוד קודם לכן חוזרת על עמדתה העונשית.

11. ב"כ הנאשם בפתח טיעוניו הדגיש כי לטעמו מתחם הענישה בעבירות דומות ובנסיבות דומות נע בין מאסר על תנאי ועד של"צ, כשלכל היותר ברף העליון ניתן למצוא ענישה הכוללת רכיב של מאסר בן מספר חודשים בודדים. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה, כשלטענתו במקרים חמורים יותר וללא המלצה בתי המשפט נמנעו מהרשעה בדין.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עבר טיפול מוצלח בין מספר חודשים, שיתף פעולה ובשל העובדה כי המשך הטפול פגע בעבודתו ולאור החובות שצבר הפסיק את הטיפול. ב"כ הנאשם הדגיש כי שירות המבחן המליץ בשני תסקיריו הראשונים להימנע מהרשעתו בדין, לנוכח שיתוף הפעולה המלא מצד הנאשם ורק בשל העובדה כי החסיר מספר מפגשים השתנתה עמדת שירות המבחן.

12. לפיכך עתר ב"כ הנאשם על ביטול ההרשעה ולחילופין הסתפקות בהמלצות שירות המבחן לשל"צ, מאסר מותנה, תוך הימנעות מהטלת רכיב כספי בשל מצבו הכספי. ב"כ הנאשם ביקש להבהיר כי מדובר בעבירת איומים באמצעות הטלפון, כשחלפה שנה מאז האירוע ואין קשר בין הנאשם למתלוננת. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי הנאשם לקח אחריות ולמרת נסיבות חייו הקשות, שומר על מסגרת חיים נורמטיבית ויצרנית. עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בתקופה הממושכת בה היה נתון הנאשם בתנאים מגבילים, שהובילה לעזיבת מקום עבודתו כמנהל מרכול.

מתחם הענישה ההולם

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם:

13. בביצוע עבירות איומים ותקיפה נפגעים ערכים חברתיים של שלווה נפשו של הקרבן וחופש הפעולה והבחירה שלו, וזאת לצד שלמות גופו ובטחונו האישי.

14. באשר למידת הפגיעה, הרי שתוכן האיומים כפי שפורט בכתב האישום המתוקן הוא מכוער אם כי אינו קונקרטי. לצד זאת הנאשם מימש חלק מאיומיו כאשר תקף את המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות. בנוסף ומבלי להמעיט חלילה מחומרת המעשים, התקיפות עצמן היו ברף נמוך.

בשים לב לאמור אני סבור כי מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

15. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מצאתי להביא בכלל חשבון, את הנסיבות הבאות:

א. **תכנון מוקדם** - הנאשם ביצע את העבירות מתוך תכנון מוקדם לאחר שהתקשר פעמיים אל המתלוננת והטיח בה דברים קשים כולל איומים. הנאשם אף הגיע למקום עבודתה של המתלוננת, אסף אותה וברכב תקף אותה וכעבור מספר שעות תקף אותה בשנית כאשר היא הגיעה לביתו לאסוף את חפציה.

ב. **חלקו של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה** - אין ספק כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא מרכזי ועיקרי. הנאשם פעל באופן עצמאי תוך שהוא פוגע במתלוננת נפשית ופיזית.

ג. **הנזק שנגרם ועלול היה להיגרם** - כמובן שמאיומיו של הנאשם כלפי המתלוננת, עלול היה להיגרם נזק משמעותי הרבה יותר מהנזק בפועל שנגרם כתוצאה מהתקיפות שלא נתלוו אליהן חבלות. בנוסף נגרם למתלוננת נזק מעצם התקיפה עצמה ואף פגיעה בביטחונה האישי.

מדיניות הענישה הנוהגת - בעבירת האיומים:

16. ביחס לעבירת האיומים עיון בפסיקה מעלה כי בעבירת האיומים מנעד הענישה נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים בצירוף מאסר על תנאי וקנס בסכומים גבוהים. כך למשל:

א. רע"פ 1738/15 **ראמין שוקרי נ' מדינת ישראל**, (11.03.2015), המבקש נמצא אשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות איומים ועבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, בכך שאיים לפגוע בגרושתו באמצעות שליחת מסרונים. תסקיר שהוגש בעניינו של המבקש היה שלילי ובית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר של 3 חודשים ועד 9 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים והפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים כך שחודשיים יופעלו בחופף וזאת לצד עונשים נלווים. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור.

ב. ברע"פ 9118/12 פרגין נ' מדינת ישראל (1.1.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בעבירה של איומים כלפי זוגתו לשעבר ואדם נוסף. הנאשם הגיע לבית המתלוננת כשהוא שיכור וכאשר הבחין בה עם אדם נוסף, ניסה לתקוף את האדם הנוסף ואיים על המתלוננת כי יהרוג אותה. המבקש נידון למאסר על תנאי וצו מבחן.

ג. ברע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בעבירה של איומים, ונידון לשנת מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. המבקש

הגיע לבית המתלוננת כדי להחזיר את בתם המשותפת ובמהלך ויכוח שהתגלע ביניהם, איים המבקש בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה של המתלוננת.

ד. עפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) 50872-08-15 איל לוי נ' מדינת ישראל, (11.11.2015), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק בכך שאיים על אשתו כי יפגע בה ובעורך דינה. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר בן חודשיים ימים והפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שהוא מציין כי בית משפט השלום נהג עם הנאשם במידת החסד, עת הורה על ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

ה. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 5350-02-13 אבו מור נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.2.2013) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשתי עבירות איומים, בכך שאמר למתלוננת "אני יהרוג אותך", "אני ישחט אותך", "אני יהרוג אותך ואת הילדים ואוריד לך את הראש". בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל והוטל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 4 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בית משפט המחוזי אישר הן את המתחם והן את העונש.

ו. בת"פ 56409-01-16 (שלום - ראשון לציון) מדינת ישראל נ' מנגיסטו בלטה (26.05.16) הנאשם איים בפני בעלי הבית במקום מגוריו ובפני המתלוננת, זוגתו דאז, "אני לא מפחד מהמשטרה, אם אני רוצה אני אשחט את אשתי". בית המשפט האריך את המאסר המותנה שהיה תלוי כנגד הנאשם והטיל בנוסף התחייבות.

ז. בת"פ (שלום - פתח תקוה) 54820-03-14 מדינת ישראל נ' מרה (04.08.14) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת איומים בכך שאיים על רעייתו באומרו כי יהרוג אותה וזאת על רקע רצונה להיפרד מהנאשם. נקבע מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד לעשרה חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי רחוק יחסית, הוטלו, 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה והתחייבות.

ח. בת"פ (שלום - פתח תקוה) 40118-11-13 מדינת ישראל נ' גובזו סיסאי (26.01.15) הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירה של איומים בכך ששלח מסרון מאיים למתלוננת ולאחר מכן בשיחת טלפון בה אמר לה "אם זאת את ששלחת אנשים אני יהרוג אותך", כל זאת על רקע פרידתם. נקבע מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי, הוטלו, 12 חודשי מאסר על תנאי, התחייבות, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

ט. בת"פ (שלום - ראשון לציון) 55683-05-13 מדינת ישראל נ' פלוני (1.1.15) הורשע הנאשם בעבירת איומים כלפי גרושתו. הנאשם איים עליה בטלפון שיהרוג אותה. לחובת הנאשם עמד מאסר על תנאי בר

הפעלה בן 4 חודשים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל- 6 חודשי עבודות שירות לצד עונשים נלווים.

17. מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת התקיפה, מעלה כי קיים מנעד עונשים רחב הנע בין מאסר מותנה (ובמקרים חריגים אף ללא הרשעה)- לבין מאסר בפועל בן מספר חודשים, בצירוף מאסר על תנאי וקנס/פיצוי.

כך למשל בע"פ (ת"א) 7676-09 **כשר נ' מדינת ישראל** - על רקע של סכסוך שכנים תפס המערער את המתלוננת בצווארה, בתנועת חניקה והצמיד אותה לקיר הבניין, איים עליה כי יהרוג אותה, הושתו עליו 6 חודשי מע"ת, פיצוי ע"ס 7,500 ₪ והקנס הופחת בערעור מ-15,000 ₪ ל-5,000 ₪.

בעפ"ג (מח' י-ם) 10208-12-12 **תמר נ' מדינת ישראל** (13.2.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בשני כתבי אישום בביצוע עבירת תקיפה סתם, ונדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, כך שסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בכתב האישום הראשון, הנאשם גידף את חברתו, ירק לעברה וניסה לסטור לה. בכתב האישום השני, הנאשם סטר לחברתו, המתלוננת, מספר פעמים.

בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 53794-06-13 **מימון נ' מדינת ישראל** (15.9.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם, כאשר גידף את המתלונן והכהו באמצעות צינור פלסטיק. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בת"פ (ב"ש) 33580-06-13 **מדינת ישראל נ' מנגסטו** (1.7.13), הורשע בביצוע עבירת תקיפה, ונדון למאסר בפועל למשך 3 חודשים. הנאשם, שהגיע למרכז הקליטה, תקף את המתלונן, שהיה מתנדב במרכז הקליטה.

בת"פ (נת') 4328-06-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.6.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה, כאשר תפס בגרונה של סבתו כתגובה על כך שביקשה ממנו להפסיק לעשן, ונדון למאסר בפועל למשך 3 חודשים.

בת"פ (ק"ג) 26853-07-13 **מדינת ישראל נ' סבח** (12.12.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה, כאשר סטר למתלונן בפניו, והוטל עליו עונש מאסר מותנה.

בת"פ (ק"ג) 41989-09-12 **מדינת ישראל נ' באיץ** (11.12.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה, כאשר תקף את אביו, המתלונן, בכך שחטף מידיו את מכשיר הטלפון, הכה אותו בראשו, החזיק בגרונו והחל לחנוק אותו. על הנאשם הוטל מאסר מותנה.

בת"פ (כ"ס) 53086-06-12 **מדינת ישראל נ' יורם חדד** (ניתן ביום 27.1.2015), הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה סתם, בכך שהכה באגרוף בשפתו של מורה לשחייה של בנו. **נקבע מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטל מאסר מותנה, קנס, פיצוי וצו מבחן.

18. באשר לפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, ניתן לומר כי אף היא מוכיחה עד כמה מנעד הענישה בעבירות עליהם נותן הנאשם את הדין היא רחבה ותלויה שיקולים רבים. אף הפסיקה ביחס לאי הרשעה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם מלמדת את הידוע כי מקרים מסוימים ניתן להימנע מהרשעה, גם בעבירות דומות ואף במקרים חמורים יותר כפי שהדגיש ב"כ הנאשם ביחס למקרים בהם על אף מאסר מותנה בית המשפט נמנע מהרשעה. יחד עם זאת, ברור כי ביטולה של הרשעה כאשר קיים מאסר חב הפעלה נובע משיקולים אחרים ולא מהטעם של פגיעה במי שירשע בדין.

קביעת מתחם הענישה

19. **בשים לב לכל האמור, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים ולאור מדיניות הענישה הנוהגת נע בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.**

האם בנסיבותיו של הנאשם יש מקום לביטול ההרשעה?

20. אין צורך להרחיב את הדיבור באשר לכלל ולפיו אדם שנמצא אשם בביצוע עבירות יורשע בדין. אך במקרים חריגים בהם מתקיימות נסיבות ולפיהן הרשעת הנאשם בדין עלולה לפגוע יתר על המידה בנאשם, ומבלי שהדבר יפגע בשיקולי ענישה אחרים, יהיה מקום לשקול ביטולה של הרשעה.

בעניינו של הנאשם על אף ההמלצות הראשוניות של שירות המבחן, עמדתו הסופית היתה שלא לבטל את ההרשעה בשים לב לכך כי הנאשם לא השלים את ההליך הטיפולי. העבירות בהן הורשע הנאשם אמנם מאפשרות במקרים חריגים את ביטולה של ההרשעה, אולם בשים לב לכך כי הנאשם לא השלים את ההליך הטיפולי ומעבר לכך לא הצביע על כל פגיעה משמעותית בהמשך חייו והתפתחותו, אני סבור כי אין מקום לעתירת ב"כ הנאשם לביטולה של ההרשעה.

יתרה מכך אזכיר כי לנאשם 2 הרשעות קודמות, אמנם מבית דין צבאי, אך עדיין הן נכללות במסגרת הרישום הפלילי שתלוי ועומד כנגד הנאשם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

21. בעת קביעת עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש שנקבע, יש להביא בחשבון נסיבות שאינן קשורות

בביצוע העבירה ואשר בכוחן להשפיע על "מיקומו" של הנאשם בתוך המתחם. בעניין זה מצאתי לנכון להביא בחשבון את הנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו** - בשל ביצוע העבירה היה נתון הנאשם במעצר 6 ימים ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא במשך כחודש ומחצה, ומאז ועד למתן גזר הדין בתנאים מגבילים ככל שחלף הזמן הצטמצמו.

יתרה מכך, הנאשם עזב את העיר אילת ובכך נפגע מקור פרנסתו.

ב. **נטילת אחריות של הנאשם** - הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה ואף אמפטיה כלפי המתלוננת וביקש לפצותה. שירות המבחן התרשם כי מדובר בחרטה כנה, אם כי הנאשם "לא הלך" צעד נוסף ולא השלים את ההליך הטיפולי לו הוא היה זקוק.

ג. **נסיבות חייו של הנאשם** - אלו פורטו בהרחבה במסגרת תסקיר שירות המבחן כאמור לעיל. נראה כי הנאשם הצליח לסגל לעצמו אורח חיים נורמטיבי ויציבות תעסוקתית על אף הקשיים מהם הוא סובל.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם** - לנאשם 2 הרשעות קודמות שאינן ממין העניין. ההרשעות הן מבית דין צבאי, בשל העובדה כי הנאשם היה עריק במהלך שירותו הסדיר.

סיכום של דבר

22. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בתסקיר שירות המבחן ובחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות, אני סבור כי עניינו של הנאשם נמצא ברף הנמוך בינוני של המתחם אותו קבעתי. לא ניתן להתעלם מכך שרף האיומים משמעותי וכי הנאשם לא סיים את ההליך הטיפולי בעניינו, אולם הבאתי בחשבון את העובדה כי היה בהליך טיפולי ממנו נתרם לפחות במהלך כחצי שנה והפסקת הטיפול נבעה גם בשל קשיים כלכליים כפי שתיאר אותם בהרחבה ב"כ הנאשם בטיעונו. בשים לב לאמור, אני סבור כי לקיחת האחריות המלאה, הבעת האמפתיה כלפי המתלוננת וההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם, מצדיקים הטלת ענישה מרתיעה לעתיד לבוא וזאת לצד עונש חינוכי בדמות צו של"צ, גם על מנת שלא לפגוע בעבודתו של הנאשם ככל שהייתי מטיל עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, לאחר שהנאשם שוהה בתנאים מגבילים מזה כשנה.

לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור על עבירה של אלימות מסוג פשע.**

ב. **4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור על עבירה של אלימות מסוג עוון**

לרבות איומים.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 ימים מהיום.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 3,000 ₪, וזאת למשך 3 שנים שלא יעבור על עבירת אלימות, לרבות איומים. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות בתוך 7 ימים ייאסר למשך 15 ימים.

ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 2,000 ₪ למתלוננת (ע.ת. 5) הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי טופס פרטי ניזוק אותו תעביר המאשימה בתוך 7 ימים.

ו. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 180 שעות.

בהתאם לתסקיר שירות המבחן, ימציא שירות המבחן תכנית לביצוע השל"צ תוך 30 יום מהיום. לאחר קבלת התוכנית אשר אותה וזאת ללא צורך לקיים דיון נוסף.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן.

הטלפון הסלולרי של הנאשם יוחזר לו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ז, 19/07/2017 במעמד הנוכחים.

גל שלמה טייב, שופט

קלדנית: עינבר סבן